

USKUTEČNÍ SE:

„Poplesová“ mše sv. ve Mříčné

Chcete-li si po plesu přispát a podpořit malé farní společenství ve Mříčné, pak přijďte **v neděli 7. února 2016** do mříčenského kostela, kde bude mimořádně mše svatá až **v 15:00**. Těšíme se na Vás!

13. února 2016 se uskuteční spolčo

*Neboj se, odhod' strach a přijď mezi nás na společenství mládeže. Bližší informace u Jendy Lukeše: 777 626 984 nebo jenda.lukes@gmail.com
Nejdříve bychom se podívali na film a pak klasické spolčo. Setkání se pravděpodobně uskuteční v Horních Štěpanicích na faře. V případě problémů s dopravou, strejda Jenda zajistí.*

Tradiční Peřimovský táborák

Snad i letos se uskuteční tradiční akce na konci školního roku. Tentokrát zkusíme pozvat sestry Matky Terezy. Bližší informace (např. zda-li to bude v běžném termínu 25. června) se dozvíš již brzy na spolco.jilemnicko.cz.

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ JENDY LUKEŠE

Milí přátelé, jestli vše dobře dopadne, tak bych měl být **v sobotu 16. července v 9.30 h** při mši svaté **v katedrále svatého Ducha v Hradci Králové** vysvěcen na jáhna ještě s dalšími čtyřmi spolubratry – Petrem Soukalem a Vojtou Novotným z Chrudimi, Honzou Pitřincem z Červeného Kostelce a Ondrou

Špinlerem z Dolní Dobrouče. Jestli tomu bude opravdu tak a jestli tento rok nebo až příští rok budu vysvěcen na kněze a kde budu slavit primici, sledujte na stránkách vikariátu a spolča.

Srdečně zvu a těším se na společnou slavnost.

Jenda Lukeš

SVATBY SPOLČA

Karolína Váňová a Lukáš Hrubý

9. července 2016 ve 13 hodin

kostel sv. Martina a Prokopa v Plzni

Anička Háková a Filip Kužel

6. srpna 2016 v 11 hodin

kostel sv. Jana Křtitele ve Studenci

PRO ZASMÁNÍ:

Mladý dinosaurus se ptá matky: „Mami, kam se dostanu po smrti? Do nebe?“ - „Ne, synáčku, do muzea.“

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

SPOLČO

– společenství mládeže z Jilemnicka

Milí přátelé,
již téměř tři měsíce, tedy čtvrt roku, prožíváme Svatý rok Milosrdenství. Nabízí se nám tak příležitost, „abychom v každodenním životě prožívali milosrdenství, kterým nás Otec od věků zahrnuje. Nechme se během tohoto roku milosrdenství Bohem překvapovat. Nikdy jej neunaví otevírat dokořán bránu svého srdce, aby nám opakoval, že nás má rád a že chce s námi sdílet svůj život“ (Misericordiae Vultus 25). Pokud jste „zaspali“, tak vezte, že máte stále tři čtvrtě roku na to, abyste mohli milosrdenství nejen prožívat, ale i uvést ve skutek. Nikdy není pozdě!

- red -

SILVESTROVSKÉ SPOLČO V HORNÍCH ŠTĚPANICÍCH

Rozloučení se starým občanským rokem – a zároveň přivítání nového 2016 – se letos konalo na faře v Horních Štěpanicích. Celý program začal mší svatou v 16 hodin, při které Šimon odbíhal na faru, kde se nám pokoušel zatopit v kamnech, která neustále zlobila. Po skončení mše jsme se odebrali na už zmíněnou faru, kde jsme čekali na hlavní borce Jendu s Martinem, kteří se trochu zdrželi ve Mříčné. Mezitím jsme čas vyplnili krátkými hrami a povídáním. Když kluci konečně dorazili, ještě se dohrávaly.

Mezi tím Jenda už připravoval projektor, na kterém jsme si po krátké modlitbě promítali prezentace fotek, co každý za rok prožil, a k tomu výstižně, někdy až legrační povídání suprových lidí, kteří si to pilně pro nás připravili. Asi všichni, kdo jsme tam byli, nezapomeneme na promítání Martina, který kromě fotek přidal i video, jež nás velmi pobavilo.

Po skončení této prezentace jsme se teple oblékli a odebrali do místního kostela, který byl naštěstí blízko fary. Bylo asi kolem půl dvanácté, tedy – půlnoc se blížila. Myslím, že právě toto byla správná chvíle modlitbou poděkovat za uplynulý rok, který byl pro všechny zúčastněné šťastným a pohodovým.

Jelikož nám nezbývalo mnoho času přesunout se pěšky na místní kopec, abychom přivítali nový rok z vrchu, vzali jsme si dvě auta. V tomto případě měl i kufr u auta svou důležitou funkci. Když už všude začaly lítat rachejtle, připili jsme si a popřáli pěkný a požehnaný příští rok. I v naší skupince se projevovalo pár pyrotechniků, kteří si chtěli vystřelit petardy. Naštěstí se nikomu nic nestalo a my se mohli vrátit do kostela,

kde jsme poprosili o Boží ochranu v novém roce. V průběhu modlitby si každý mohl popovídat se svým kamarádem ze spolča, povykládat mu, co ho letos čeká, popřát mu vše dobré do roku 2016 a především ho poprosit o modlitbu.

Dále se už nic zvláštního nekonalo. Kdo chtěl přespat na faře, zůstal, a ostatní Jenda ochotně odvezl domů.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem, kteří jste strávili Silvestr s námi. Sešlo se nás neuvěřitelných 15 suprových lidí a to rozhodně není málo. Myslím si, že jsme si to opravdu užili a pro ty, kteří nemohli nebo z nějakých jiných důvodů nepřijeli, tak bych je chtěl už teď pozvat na další, nejen silvestrovské spolčo. Rozhodně to stálo za to!

- Patrik Pekárek -

VÁNOČNÍ SPOLČO U DEVÁTÝCH

Vánoční spolčo u Devátých mě opravdu nadchlo. Nejdříve, když se Jenda ptal, kdo pojede k Devátým na vánoční spolčo, bál jsem se, protože Deváté jsem v podstatě neznal. Ale jsou to super lidi a jsem rád, že u nich mohlo spolčo proběhnout.

Další věci, které jsem se bál, byla příprava vánočních dáreků, naštěstí jsem nakonec něco vymyslel a doufám, že se to všem líbilo. A když už jsem překonal strach a připravil dárky, vydal jsem se i s bratrem, který se rozmyslel na poslední chvíli, na vánoční spolčo.

K Devátým jsme dorazili chvíli po půl sedmé, tedy chvíli po oficiálním začátku spolča. Po našem příjezdu jsme se všichni přivítali a po chvíli to krásné spolčo mohlo začít. Sešlo se nás neuvěřitelných 20. Začali jsme tradičně představováním, ovšem netradiční formou. Byli jsme všichni na základě slosování rozděleni do dvojic a ve dvojici jsme se měli lépe poznat. Na to jsme měli několik minut a potom začalo představování dvojice tak, že jednoho člověka z dvojice představil ten druhý, s kterým si povídal. Bylo vtipné, když i takto mladí lidé mají sklerózu a něco jim sem tam

Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné navštívil hejtman Libereckého kraje Martin Půta

Hejtman Libereckého kraje Martin Půta navštívil ve čtvrtek 14. ledna farnost Mříčná. Prohlédl si kostel. Od lodi až po zvonici.

Kostelem sv. Kateřiny Alexandrijské hejtmana provedla a o historii pohovořila Blanka Severýnová. Na varhany zahrál pan Novák z Jilemnice. Mříčnou u Jilemnice navštívil hejtman Martin Půta jako vítěznou obec soutěže Vesnice roku 2015. Přijel se seznámit s aktivitami v obci a s plány místních do budoucna. Zdejších 543 obyvatel

má celou řadu možností kulturního i společenského vyžití a další připravují. Kromě kostela sv. Kateřiny se podíval také na koupaliště, do knihovny a školy. Doprovázela ho starostka Jana Holcová, ovšem setkal se i s členy zastupitelstva nebo místního dámského spolku. „Je příjemné vidět, jak to v Mříčné žije, všichni drží pospolu a snaží se zapojit do společenského života a každý něčím přispět. Tak má vypadat vesnice roku,“ řekl na závěr své návštěvy hejtman Martin Půta.

VYBRANÉ AKCE PRO MLÁDEŽ V ROCE 2016

19. 3. 2016 Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství (Mt 5,7)“

Zveme všechny mladé lidi (od 14 let) do Hradce Králové k oslavě Světového dne mládeže v sobotu 19. března 2016. Začátek programu bude v 9:00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží). Součástí programu bude katecheze, svědectví a informace ze světa mládeže. Po poledni budou následovat tematické skupiny se zajímavými hosty. Můžete se těšit na skupiny o vztazích, milosrdenství, misiích, nebo třeba na skupinu s řeholníky. Připraven bude i tvořivý workshop a možnost sportovního vyžití. V neposlední řadě bude příležitost k adoraci a svátosti smíření. Setkání vyvrcholí v 15:00 hod. mší svatou v katedrále Svatého Ducha.

31. 7. 2016 Světový den mládeže v Krakově v Polsku

V roce 2016 se od 25. do 31. 7. uskuteční setkání u příležitosti Světového dne mládeže v polském Krakově. U vzniku těchto setkání mladých lidí s papežem stál právě polský rodák, krakovský arcibiskup a nezapomenutelný papež Jan Pavel II. Blízkost světce Jana Pavla II. i místa konání nám nabízí příležitost, aby se tohoto setkání zúčastnilo velké množství mladých lidí z naší země.

Více na <https://krakov2016.signal.cz>

Z návštěvy otce arcibiskupa Dominika v Jilemnici

Z návštěvy hejtmána Libereckého kraje Martina Půty ve Mříčné
(převzato z www.mricna.cz)

vypadne, tím nechci samozřejmě nikoho urážet. Při představování jsme se o všech dozvěděli pár zajímavých informací a potom následovala chvíle ztišení a každý měl příležitost povědět, jak prožil letošní advent.

Po tomto sdílení přišel čas na adventní text, který četla Marta Devátá, při kterém k Devátým dorazil host, farář pro mládež z Pecky, Mariusz Robak. Po přivítání s Mariuszem se text dočetl, byl chvíli čas na zamyšlení a pak následovala pauza. Jídla, pití a lidí okolo bylo dost, takže pauza zmizela téměř okamžitě, což se nedá říci o jídle, kterého tam bylo opravdu hodně. Po pauze se slova ujali Devátí, kteří si připravili krásnou pantomimickou hru. U hry jsme si užili mnoho srandy a po této zábavě následovalo to, co už prozrazuje samotný název spolčá, není to nic jiného než dárečky. Ani jsem nevěřil tomu, jak jsem byl tento rok hodný,

protože nadílka bylo opravdu ohromná. Šlo vidět, že každý se nad svým dárkem opravdu zamyslel a dal do něj kus sebe a kus Boha.

Po nadělování následovalo ztišení a každý z nás mohl poděkovat a poprosit za to, co měl právě na srdci, to mě opravdu dojalo, protože každý něco řekl a nebál se. Po této krásné chvíli přišel čas na slzy, ale nikdo nebrečel, museli jsme se totiž rozloučit. Všichni jsme si popřáli požehnané a veselé Vánoce a pak přišel čas vyrazit domů. Tímto vánoční spolčo u Devátých skončilo.

Jsem opravdu rád, že spolčo proběhlo tak, jak proběhlo. Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě, a všem, co dorazili. S Boží pomocí jsme všechno zvládli a já se těším na další shledání se všemi lidmi, kteří si tento den udělali čas a přijeli na spolčo k Devátým.

- Pepa Kužel -

LISTOPADOVÉ SPOLČO VE MŘÍČNÉ NA FAŘE

Už po dlouhý čas mě Jenda, Klárka a spousta dalších lidí zvala, abych dorazila na spolčo. Ale ani velký nápis v diáři nepomohl tomu, aby se mi toto přání vyplnilo.

Byla neděle 15. listopadu, když jsme dorazili konečně do Mříčné. Na faře nás už vítal Jenda a spousta dalších usměvavých lidí. Nakonec se nás tam sešlo neuvěřitelných 20 úžasných lidí z celého okolí, a protože nás tam bylo hodně nováčků, tak po úvodní modlitbě následovalo představování. Potom jsme naslouchali druhým, co právě prožívají ve svém duchovním životě, díky nimž jsme se ještě více poznali. Následně jsme diskutovali ohledně mše a víry při zajímavé prezentaci, kterou si pro nás Jenda připravil.

Po několika hrách nám vzhledem k rychle utíkajícímu času nezbývalo nic jiného, než toto spolčo zakončit, a to modlitbou v kostele (která mě zaujala asi ze všeho nejvíce).

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, co jste přijeli tvořit toto krásné společenství. Jendovi, který pro nás tento večer připravil! A Pánu, díky němuž tady vůbec můžeme být! Takže díky, díky, díky...

- Liduška Gazdová -

SPOLEČENSTVÍ RODIN NA VESMÍRU

Čtvrtý listopadový víkend prožilo naše společenství v pohraničním kraji Orlických hor na legendárním Vesmíru – diecézním centru života mládeže hradecké diecéze. Hned po příjezdu v pátečních večerních hodinách nás vřele přivítal místní náčelník P. Tomáš Hoffmann a skupina milých týmáků. Po celý víkend se pak o nás velice pečlivě starali. V počtu osmi

manželských párů a jedenácti dětí, z toho dvě ještě u maminek v bříšku, jsme zde prožili opravdu krásné chvíle.

Při posezení s páterem Tomášem jsme se zamýšleli nad promluvami papeže Františka o rodině. V sobotu jsme podnikli malý výlet po čerstvě zasněžených Orlických horách. Dost času jsme také věnovali odpočinkovému hraní deskových her,

Návštěva otce arcibiskupa Dominika v Jilemnici

Dne 12. listopadu 2015 navštívil jilemnickou farnost arcibiskup pražský a primas český J. Em. Dominik kardinál Duka OP. Důvodem jeho návštěvy bylo slavnostní otevření výstavy **„Mezi Prahou, Vídní a Římem. Kardinál Arnošt Vojtěch Harrach, arcibiskup pražský (1598–1667)“**, nad kterou převzal záštitu.

Vernisáži výstavy předcházela slavnostní mše svatá za účasti potomků rodiny Harrachů, šlechty, zástupců města Jilemnice a dalších vzácných hostů. Před začátkem mše svaté vyšlo z jilemnické fary procesí v čele s P. Vladimírem Kelnarem, kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, který přinášel kopii Paladia Země české, a následovali jej kněží zdejšího vikariátu a přilehlých farností, ale také zástupci královéhradeckého biskupství.

Při slavnostní mši svaté, která se konala v předvečer připomínky svatořečení sv. Anežky české, během promluvy otec kardinál zdůraznil několik důležitých momentů, které spojují osud rodiny Harrachů

a sv. Anežku. Vyzdvihl důležité vlastnosti sv. Anežky, zejména její pokoru a statečnost, kterými dokázala usmířit svého bratra se svým synovcem. Připomenul nelehkou dobu, ve které žila i službu chudým, kterou žila. Současně zmínil, že Arnošt Vojtěch kardinál Harrach byl ten, který měl rozhodnout, ve které ze dvou truhliček se nacházejí ostatky sv. Anežky. Připomenul, že svatá Anežka je podle knihy Moudrosti tam, kde jsou spravedliví – tj. je v ruce Hospodinově a Anežka v ruce Boží je skutečný nástroj! Kardinál Harrach usiloval o obnovu církve, ale zároveň patřil k mužům, kteří měli přístup k papeži a římskému dvoru. Přivedl do Prahy sestry voršílky, které dodnes zajišťují vzdělání. Rovněž připomeňme, že to byl právě kardinál Harrach, který založil arcibiskupský seminář.

Po ukončení slavnostní mše svaté následovala vernisáž výstavy. Samotná výstava, která seznamuje nejen s osobností Arnošta Vojtěcha kardinála Harracha a jeho dobou, je otevřená do 29. 2. 2016.

- Václava Benešová -

**Kardinál
Arnošt
Vojtěch
Harrach**

PEŘIMOVSKÝ TÁBORÁK 2015

*Každý člověk touží po dobrém společenství.
Každý křesťan potřebuje upevňovat svou víru.
Každý se chce radovat s přáteli.*

A proto se každý rok koncem června koná již tradičně událost, která tyto potřeby naplňuje.

Peřimovský táborák se i letos vydařil, i když počasí nám zrovna nepřálo. Ale díky Válkovým, kteří pro nás nachystali vnitřní posezení, jsme si mohli celý program vyslechnout hezky v suchu.

Celý večer jsme zahájili v mříčenském kostele, kde jsme slavili mši svatou. Sloužil ji P. Jenda Balík, který byl také naším hlavním hostem na táboráku. Připravil si pro nás

přednášku na téma MANŽELSTVÍ. Jelikož mnoho ze spolčáků již založilo rodinu, bylo toto téma pro mnohé jistě velmi zajímavé.

Díky Marušce Hornigové jsme se mohli dobře pobavit nad scénkami, které se k danému tématu výborně hodily. Také jsme si pochutnali na skvostných špekáčcích, popovídali si se svými přáteli a celý den jsme zakončili společnou modlitbou.

Bohu díky za každého, který si našel čas a připravil si pro nás tak pěkný večer!

- Zdiška Doležalová -

do kterého se s velkým zápallem zapojily i děti.

Často jsme se smáli, až vesmírně stavení nadskakovalo. Rádi jsme si zopakovali místní pravidelný režim stravování v typickém stylu. K jídlu se svolává zvonečkem, následuje píseň a vlastní stolování začíná a končí modlitbou. Jí se vždy společně ve velké jídelně, které dominuje velký kříž.

Večery jsme strávili sdílením radostí i starostí rodinného života nad sklenkami dobrého vína.

Každý den jsme s Tomášem nebo páterem Jendou Barborkou slavili eucharistii. Setkání vyvrcholilo nedělní mší o slavnosti Ježíše Krista Krále. „Přijměme Ježíše za krále našich životů,“ vyzval nás Tomáš v promluvě této poslední neděle liturgického roku. S vděčností, povzbuzení radostí ze společenství v našem Pánu a nasycení výtečnými řízký jsme se rozjeli domů. Díky, Pane, za ty dary.

- Pepa Hák -

PRVNÍ SPOLČO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU VE MŘÍČNÉ NA FAŘE

Když mě Jenda pozval na spolčo, byla jsem z toho nadšená. Moc jsem se těšila a moje očekávání se naplnilo v pátek 11. září ve Mříčné na faře.

Na začátku se nás sešlo deset. Tento počet byl vhodný pro to, abychom naše spolčo zahájili desátkem růžence. Poté následovalo

vzájemné představování (bylo nás tam pět nových). Pak jsme si povídali o svátosti smíření. V průběhu celého večera jsme zpívali písničky a postupně také přibývali noví lidé. Nakonec nás tam bylo 15. Pak jsme se rozdělili do tří týmů a hráli jsme hru „Církevní Riskuj“. Když nás Jenda

dostatečně prověřil otázkami všeho druhu, odešli jsme do kostela na závěrečnou modlitbu. Po ní jsme se rozloučili a rozjeli do svých domovů.

Jsem moc ráda, že jsem mohla poznat spoustu nových přátel a strávit s nimi příjemné chvíle. Chtěla bych poděkovat Jendovi, že pro nás připravil tento krásný večer.

- **Markéta Urbanová**

Získání odpustků v rámci Svatého roku milosrdenství

Svatý rok milosrdenství se může stát velkou příležitostí k setkání každého člověka s Božím milosrdenstvím, „živou zkušeností s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a aby se tak posilovala víra každého věřícího a on aby o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví,“ jak píše papež František k Roku milosrdenství.

Odpustky vázané na Svaté brány

Svatý rok milosrdenství je velkou příležitostí k získávání odpustků pro sebe nebo pro duše zemřelých. Papež František uvádí běžné podmínky pro získání odpustků, které známe např. z modliteb za zemřelé, ale připojuje ještě další dvě podmínky:

- vykonat svátost smíření
- účastnit se mše svaté a přijmout svaté přijímání
- pomodlit se za Svatého otce a na jeho úmysly, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa (např. Otče náš a Zdravas Maria)

Tyto tři výše uvedené podmínky lze vykonat řadu dní před tím či po tom, kdy je vykonán předepsaný odpustkový úkon, nicméně je vhodné, aby svaté přijímání a modlitba na úmysl nejvyššího velekněze byly vykonány v tentýž den jako odpustkový úkon (Enchiridion odpustků P20 § 3).

- na daném místě se pomodlit modlitbu Otče náš a Vyznání víry

Papež ale do podmínek vložil **ještě další dva body:**

- jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pout' ke Svaté bráně (podle fyzických možností každého člověka) – **u nás je nejbližší Svatá brána na poutním místě v Bozkově u Semil v litoměřické diecézi.**
- zamyšlení či rozjímání na téma milosrdenství

maminka Jendy. Otec Pavel již netrpělivě podupával před bazilikou a vítal nás hřejivým a rozzářeným pohledem; chudák, ještě nevěděl, koho si bere pod střechu kláštera.

Všichni se těšili na sprchu a tak jsme se ubytovali a honem, honem do sprch. Jenže ouha. Kdo zná ženy, ví, že jejich toaleta trvá přece jen delší dobu a sprcha byla jen jedna pro muže a jedna pro ženy. Abychom stihli všichni mši svatou již umytí a vonící, o. Pavel se slitoval a pustil některé z dámských účastnic do klauzury, kde mohly využít další sprchy. Puchýře a otláčené nohy protestovaly, a tak některé z nás vyrazily na mši bosé. To nám však záviděli kluci u oltáře a dopadlo to tak, že druhý den, při slavení svátku Nanebevzetí Panny Marie stáli o oltáře bosí dominikánští ministranti.

Prohlídku baziliky a jejich útrob jsme po domluvě s o. Pavlem přesunuli na sobotní dopoledne, a tak jsme po mši vyrazili do viru města Jablonného. V pizzerii jsme si objednali pizzy a u vietnamského

spoluobčana doplnili tekuté zásoby. Pak jsme se spokojeně vrátili zpět do kláštera, kde jsme se sesedli, popovídali a pojedli, pobesedovali s o. Pavlem a unavení šli spát do různých koutů kláštera. Během těchto tří dnů jsme ušli asi 72 km.

V sobotu dorazili někteří z řad rodičů a někteří z řad poutníku zase odrazili do svých domovů. Společně jsme všichni zakončili pouť při slavení mše svaté, pomodlili se u hrobu sv. Zdislavy a odpoledne jsme vyplnili prohlídkou hradu Lemberk a Zdislaviny studánky.

Na večer nás zůstalo už jenom jedenáct. Od 19 hodin jsme měli adoraci, pak táborák.

V neděli Jenda ještě domluvil s otcem Pavlem adrenalinovou návštěvu střechy baziliky, pak jsme prožili nedělní mši svatou s prvním svatým přijímáním, poobědvali u vietnamského bufetu a vlakem se vydali na cestu domů.

Škoda, že to tak rychle uteklo. Bylo nám spolu krásně. Bohu za to díky!

- **Jana Ptáčnicková (Světlá n. S.)** -

hodin ještě domluvenou přednášku o životě sv. Zdislavy a o jejím spojení s Turnovem a okolí.

Druhý den nás bylo o něco více, připojil se k nám P. František Mráz, s kterým jsme začali den mši svatou, a Evička, která přijela do Turnova již večer spolu s Kačkou, která nás bohužel doprovodila jen na konec Turnova.

Sluníčko nám na cestu krásně svítilo a ač každý z nás šel na pouť s různými úmysly, všichni se zároveň modlili za to, aby bylo slunce alespoň trochu méně a větru trochu více. Někteří již měli puchýře, ale nestěžovali si a všichni odhodlaně šlapali z Turnova, přes vesnici Husu (u této značky byl největší zájem o focení z řad dámských účastníků), kde probíhala oprava vozovky. U autobusové zastávky jsme dali

přestávku na pití a o. František nás podaroval krásně rozteklými čokoládovými bonbony. Jelikož přes silnici na nás mlsně hleděli pánové, kteří opravovali vozovku, byla i jim

nabíduta tato pochoutka. Nenechali se prosit, vzali si a protislužbou nás zkropili vodou, takže výstup na Sychrov byl příjemnější. Zde nám Jenda objednal na příchod i odchod krásnou znělku a v mezičase jsme se naobědvali a nechali odpočinout unaveným nohám. Pak jsme přidali na tempu, abychom si v Českém Dubu stihli nakoupit na další den, jelikož do Osečné, kde jsme přespávali další noc, bylo ještě daleko a obchod měl již při našem příchodu zavřeno. Večer k nám dorazila další posila v počtu 3 poutníků, kteří s námi druhý den vyrazili na poslední etapu.

Ráno nás o. František opustil a jel zpět do Turnova raději autobusem než pěšky. Zde konečně také Martina opustila jeho milovaná vosa, která ho zřejmě provázela již ze Semil, takže se mohl konečně v klidu třetí den i nasvačit, aniž by se musel neustále ohánět a pobíhat. Tento den jsme vyrazili dříve, abychom stihli dojít do Jablonného včas na večerní mši svatou. Cesta vedla přes rekreační oblast Hamerského jezera, kde se dva účastníci rozhodli, že v rámci zachování zdraví nakombinují cestu pěší s autobusovou. Ostatní pokračovali v předem naplánované cestě, někdy i necestě do Jablonného. Sluníčko nám stále přálo, cesta pomalu ale jistě ubíhala, a tak jsme se před pátou hodinou odpolední ocitli v cíli naší cesty, u baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí, kde se k nám připojila

Otevírání Svaté brány v Bozkově (foto převzato z: www.clovekavira.cz)

Odpustky vázané na skutky milosrdenství

Svatý otec ale touží rozšířit možnost získat odpustky i na další okamžiky našeho života. Proto je možné získat odpustky Svatého roku také při konání skutků milosrdenství!

Mezi **skutky tělesného milosrdenství** se především počítá:

- *dát najíst tomu, kdo má hlad*
- *napít tomu, kdo trpí žízní*
- *hostit toho, kdo nemá střechu nad hlavou*
- *obléci ty, kdo nemají co na sebe*
- *navštěvovat nemocné a vězněné*
- *pohřbívat mrtvé*
- *tradičně se také připojuje osvobozovat zajaté*

A ke **skutkům duchovního milosrdenství** počítáme:

- *učit nevědomé*
- *radit především pochybujícím*
- *těšit zarmoucené*
- *posilovat klesající či napomínat hřešící*
- *trpělivě vše snášet*
- *odpouštět ubližujícím*
- *modlit se za živé i za mrtvé*

Více to popisuje Katechismus katolické církve v článku 2447: „Skutky milosrdenství jsou činy lásky, kterými pomáháme svému bližnímu v jeho tělesných nebo duchovních potřebách. Učit, radit, těšit, posilovat – to jsou skutky duchovního milosrdenství, stejně jako odpouštět a trpělivě vše snášet. Skutky tělesného milosrdenství spočívají obzvláště v tom, že dáváme najíst tomu, kdo má hlad, že hostíme toho, kdo nemá střechu nad hlavou, že odiváme toho, kdo nemá co na sebe, že navštěvujeme nemocné a vězněné, že pohřbíváme zesnulé. Dávat almužnu chudým je mezi těmito skutky jedno z hlavních svědectví bratrské lásky; je to také úkon spravedlnosti, který se líbí Bohu: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně“ (Lk 3,11). „Raději dejte to, co je v mísách, jako almužnu a pak vám bude všechno čisté“ (Lk 11,41). „Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: ‘Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se’ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je (jim) to platné?“ (Jak 2,15-16).“

- převzato z webu www.apha.cz -

MIMISPOLČO

Jelikož se na spolču rodin setkáváme bez dětí (vyjma těch úplně nejmenších), zjistili jsme, že některé děti tak nemají prakticky moc možností se mezi sebou znát. Což je vzhledem ke společné minulosti jejich rodičů jistě škoda.

Proto vzešel nápad na tzv. mimispolčo. Jedno dopoledne za měsíc

tedy trávíme my, maminky, společně s našimi dětmi, povídáme si, zatímco se naše ratolesti mezi sebou poznávají a někdy si spolu i pohrají. Je to příjemné zpestření a snad i základ přátelských vztahů pro naše potomky.

- Terka Bambulová -

PĚŠÍ POUŤ DO JABLONNÉHO V PODJEŠTĚDÍ – POUŤ SE A ZA SVATOU MATKOU ZDISLAVOU – 12.–16. SRPNA 2015

Rok se s rokem opět sešel, a tak byla naplánovaná další pěší pouť, tentokrát již osmá! Letos jsme se vydali do litoměřické diecéze, ke sv. Zdislavě.

Jelikož Jenda zná lidi od západu až po východ a od severu až k jihu, jeho pozvání přijali i zeměpisně vzdálenější poutníci, kteří měli tu výsadu, že se sjeli již v úterý večer v Peřimově, a mohli tak přespát na statku na měkkých matracích. S ostatními poutníky jsme se setkali středeční ráno v Semilech, kde nás P. Jaroslav Gajdošík povzbudil při slavení mše svaté a prohlášením, že kdyby bylo po jeho, tak se na pouť vypraví všichni farníci, nás potěšil.

Po skončení mše nás Jenda všechny navzájem seznámil a my potom v průběhu dne lovili v paměti jména ostatních, abychom si mohli mezi

sebou popovídat a lépe se poznat. Tento den na pouť vyrazilo 15 odvážných, kteří nevěděli co čini a co je čeká, naštěstí. Hned začátek trasy byl skoro vražedný. Jirka, náš trasér, se s tím nemazlil a hnal nás na Kozákov přímou cestou pod přímým sluncem. Asi chtěl, aby slabší kusy odpadly hned a ostatní se s nimi nemuseli vláčet po zbytek cesty. Dopadlo to tak, že vrchol Kozákova jsme dobyli se stoprocentní úspěšností. Z Kozákova jsme si to namířili přes Klokočské skály do Turnova, za neustálého hřmění a i když se mnozí z nás za déšť modlili, tento den na nás pár kapek spadlo až v těsném závěru první etapy, v Turnově. Zde nás Kristýnka Krejčíková ubytovala v Orlovně. Měli jsme k dispozici sprchu a v sedm

